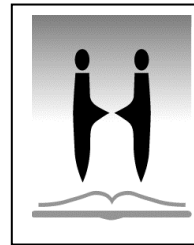

Háteigur

17. árgangur 7. tbl.

VIRÐING – SAMVINNA – VELLÍÐAN

27. september 2013

Starfsdagur 4. október – foreldraviðtöl 8. október

<http://hateigsskoli.is>

Frá skólastjóra

Ágætu lesendur

Skólastarfið fer vel af stað í Háteigsskóla. Við sem störfum í Háteigsskóla viljum ætíð gera betur á öllum sviðum skólastarfsins. Sjálfsgagt verðum við að taka með í reikninginn að stundum dugar vilji ekki, því að verkefni og aðstæður raða sér þannig upp að við gleymum okkur. Þá er mikilvægt að allir, starfsmenn, kennarar og nemendur minni hverjir aðra á góð áform sín. Stundum tala menn um að athugasemdir séu klögur eða þrætur en við getum líka litið á okkur sjálf og tilveru okkar sem ferðalag sem heitið er á tiltekinn stað. Athugasemdirnar verða þá áminning um að halda stefnunni og muna hvert og hvernig við ætlum að komast á áfangastað. Við viljum bæta ferðalagið, taka skemmtilegan krók eða jafnvel stytta okkur leið en útsýnið getur tekið frá okkur athyglina sem og farartækið. Eitt af mikilvægustu markmiðum okkar er að börnunum líði vel. Við köllum það „Áttina“, þær áherslur sem við viljum hafa á uppeldiskringumstæðum barnanna. Það er okkar verkefni að hjálpa þeim sem ekki stíka rétta braut að átta sig á því að betra væri að haga sér öðruvísi, eiga gefandi samskipti við aðra fremur en skemmandi.

Við sem höfum starfað lengi í grunnskólum vitum að árin á miðstigi eru erfiðust hvað varðar hegðun og samskipti. Það er mikilvægt að foreldrar leggi sig sérstaklega fram við að fylgjast með börnum sínum á miðstigi því að þar er mest hætta á einelti. Sigríður skólafélagsráðgjafi, sem hefur stýrt eineltisteymi skólans, leggur sig í framkróka við að bæta vinnuferli í einelti og á hverju ári má eitthvað bæta. Við erum stolt af því að 90% foreldra skuli vera ánægðir með verklag í einelti. Þessi niðurstaða er komin til vegna bættra vinnubragða og aukinna upplýsinga til foreldra um verklagið. Þetta vitum við vegna þess að í foreldrakönnun 2006 svara foreldrar spurningunni: Ertu sátt(ur) eða ósátt(ur) við hvernig tekið var á eineltinu í skólunum? Svörin voru svona: 30% voru sáttir, 20% hvorki né og 50% voru ósáttir. Spurningarnar eru ekki sambærilegar en ljóst er að ástandið frá sjónarhorni foreldra var ekki í lagi 2006. Ég geri ráð fyrir að svör við sambærilegri spurningu yrði allt önnur í ár miðað við 90% ánægju með

verklagið. Eitt af því sem við höfum lagt áherslu á er að taka umræðu og vera með stutta kynningu á kynningardögum á haustin. Móðir á einum fundinum benti okkur á að ekki væri ljóst hvað foreldrar ættu að gera við upplýsingar um að það væri verið að vinna með einelti í árganginum. Okkur fannst rétt að greina frá vinnunni og töldum að foreldrar áttuðu sig á hlutverki sínu þegar þeir eru ekki aðilar máls. Þarna var á ferðinni jákvæð gagnrýni og góð áminning á leið okkar að því marki að vinna vel úr einelti. Nú höfum við bætt því við að setja inn minnispunkta um hlutverk foreldra sem fá fregnir af eineltisvinnu í árgangi barnsins sín.

Í ljósi umræðu undanfarinna daga um einelti þá viljum við setja inn í verkferil eineltisvinnu hvernig taka eigi á því ef bent er á starfsmann sem geranda gagnvart barni. Slíkar ábendingar eru afar fátíðar og hefur það verið hlutskipti skólastjóra að vinna úr slíkum málum í samvinnu við viðkomandi foreldri en jafnframt er málinu beint til sérfræðings á Skóla- og frístundasviði. Þessu verklagi hefur ekki verið lýst í verkferlum okkar um úrvinnslu eineltis almennt en skólastjóri hefur lengi unnið eftir skýru verklagi. Skólinn getur aldrei verið dómari í eigin sök og verður að sækja út fyrir vegg skólans en að sjálfsgöðu er eðlilegt að reyna að ná niðurstöðu innan skólans ef hægt er.

Mikilvægt er að foreldrar viti af því að á Skóla- og frístundasviði starfar ráðgjafi um samstarf heimila og skóla sem alltaf er hægt að leita til og þá sérstaklega ef foreldrar efast um getu skólastjórans til að leiða mál til lykta. Slíkt er bæði sjálfsgagt og eðlilegt. Ég er þeirrar skoðunar að við séum á rétttri leið og við munum að það má koma með tillögur og athugasemdir því að sameiginlegt verkefni okkar er að ala upp börn, mennta þau og gera þau að skapandi og glöðum einstaklingum sem kunna á lífið.

VIRÐING – SAMVINNA – VELLÍÐAN

Ásgeir Beinteinsson, skólastjóri Háteigsskóla

Starfsdagur og foreldraviðtöl

Við minnum á starfsdag í skólanum föstudaginn 4. október. Þann dag nota kennarar til að undirbúa foreldraviðtöl sem verða þriðjudaginn 8. október. Nánari tímasetning verður send út í næstu viku, en nemendur 5. – 10. bekkjar mæta í viðtölin með foreldrum sínum.

Frá eineltisteymi

Ágætu foreldrar í Háteigsskóla.

Í skólanum er starfandi eineltisteymi. Í því sitja Sigríður skólafélagsráðgjafi sem stýrir vinnu teymisins, Hulda fulltrúi skólastjóra og Anna Lillý skólahjúkrunarfræðingur. Í teymið setjast síðan kennarar þess árgangs sem mál kemur upp í og vinna með teyminu að úrvinnslu.

Það er markmið okkar að Háteigsskóli verði eineltislaus skóli. Stöðugt er unnið að forvörnum gegn einelti í öllum árgöngum. Leitast er við að skapa góðan anda þar sem öllum nemendum getur liðið vel með kjörorð okkar að leiðarljósi, en þau eru: **VIRÐING – SAMVINNA – VELLÍÐAN**. Við erum meðvituð um að skólinn verður að búa yfir markvissri áætlun til að takast á við einelti ef það kemur upp. Eineltisáætlun okkar hefur gefið góða raun síðastliðin ár og langoftast hefur gengið að uppræta einelti sem komið hefur upp, í góðri samvinnu við foreldra.

Vinsamlega kynnið ykkur áætlunina en hana finnið þið á heimasíðu skólans, flípi er merktur **Gegn einelti**. Þar eru einnig upplýsingar um hvert fólk á að snúa sér ef það vill tilkynna um einelti. Ef þið hafið spurningar er velkomið að hafa samband við undirritaða, á netfangið sigridur.sigurdardottir5@reykjavik.is eða í síma 5304300. Kær kveðja, Sigríður skólafélagsráðgjafi.

Rattleikur

Grasagarður Reykjavíkur hélt upp á Dag íslenskrar náttúru með því að standa fyrir náttúru-rattleik. Krakkarnir í 3. bekk tóku virkan þátt í leiknum og nutu þess vel.

Guyana

Guyana er mjög, mjög fátækt land. Fólkið þar býr við mikla fátækt og svengd. Ég átti heima þar í 3 ár. Þessi þrjú ár lærði ég mikið. Ég gekk í skóla sem var kallaður School of the nation. Þar voru mjög mörg hvít börn en svörtu börnin voru fá. Flestir svartir áttu ekki nægan pening fyrir að senda börnin sín í skólann. Við áttum heima í stóru húsi. Við vorum með 2 verði sem pössuðu hliðið okkar allan sólarhringinn. Fólkið talar skrýtna ensku. Það er ekki beint enska en svona enskutungumál fyrir þau. Mamma og pabbi kunnu ekki þessa ensku en ég lærði hana þannig að ég var 3ja ára stúlka að þýða á milli fullorðinna. Ég átti barnapíu. Hún hét Karen. Hún átti heima í einu af fátækrahverfunum. Hún átti 4 börn og pínulítinn kofa fyrir heimili. Þau fengu aldrei hreint vatn þannig að þau fengu vatnsbrúsa frá okkur. Þegar við fluttum heim þá fengu krakkarnir allt dótið mitt og fötin en Karen fékk fót af mömmu. Það vantaði 5 tær á Karen í út af því þau þurftu að baða sig í píranafiskavatni. Maðurinn hennar var á sjó þannig að stundum tók hún yngsta krakkann með sér. Núna á hún tölvu og við erum í miklu sambandi á Skype. Allt hvíta fólkið átti heima í flottum stórum húsum en svarta fólkið í litlum kofum (fyrir utan forsetann). Á milli þess sem mamma og pabbi voru að vinna þá heimsóttu þau munaðarleysingjahælið. Þar eru fleiri krakkar en í öllum skólanum. Það sem ég elska mest í Guyana er landslagið. Svo er mikið af skógum.

Elín Katla Henrysdóttir, 5. bekk

Endurskin

Þegar skammdegið nálgast er ekki úr vegi að huga að endurskinsmerkjum. Allir vegfarendur þurfa að vera vel sjáanlegir, sérstaklega þeir gangandi. Margir foreldrar ganga á undan með góðu fordæmi og fá sér einnig endurskin á sínar yfirhafnir.

Ferskeytlur og framsögn

Nemendur 6. GH eru að æfa sig í að koma fram fyrir aðra og að beita röddinni á mismunandi hátt. Æfingarnar eru teknar upp á myndband og svo er skoðað. Þeir hafa notað ferskeytlur til að æfa sig, bæði gamlar og góðar og einnig frumsamdar.

Hér eru tvær glænýjar:

Ég reyni að semja ljóð.

Ég fæ mér lúr.

Mamma mín er góð.

Ég fer í göngutúr.

Thor Björnsson Haaker

Sæki pensil og eitt blað, mála það í litum.

Mig langar að gera það,

hér við pabbi sitjum.

Anna Hedda Björnsd. Haaker

Sögulækur

Einu sinni fyrir langa löngu – um það bil árið 1923 – var stelpa sem hét Margrét Bergljót. Margrét fór oft niður að læk sem hét Sögulækur. En lækurinn hét Sögulækur út af einni ástæðu. Sko, amma Margrétar sagði henni oft sögur um álfa og tröll og allt gerist við Sögulæk. Uppáhalds sagan hennar Margrétar var sagan um vatnsálfana. Hún er svona: „Einu sinni var gamall ekkjumaður. Eitt stormasamt kvöld þegar maðurinn var að ganga heim úr réttum, var svo dimmt að hann sá ekki fram fyrir sig. Hann steiptist ofan í Sögulæk. Hann sem hélt að lækurinn væri frekar grunnur, en það var hann ekki. Hann var voðalega djúpur. En svo allt í einu var það eitthvað sem lyfti honum upp. Það voru álfar – heill hópur. En svo þegar maðurinn var kominn á yfirborðið sá hann ekki lengur álfana. Þeir voru farnir í lækinn aftur.“ Þetta var sem sagt upphalds sagan hennar Margrétar. Margréti langaði að sjá vatnsálfana, en hún sá þá aldrei, þeir voru alltaf niðri í læknum. En um næturnar voru þeir uppi á yfirborði til þess að finna eitthvað ætílegt. Einu sinni þegar Margrét var að reyna að sjá álfana, hallaði hún sér svo mikið yfir lækinn að hún valt í hann. Þá komu vatnsálfarnir henni til bjargar. Álfadrottningin staldraði samt aðeins við hjá Margréti á meðan hinir álfarnir fóru niður í lækinn. Álfadrottningin sagði Margréti að fara með meiri gát. Margrét lofaði því. Margrét sagði ömmu sinni alla sólar söguna. Svo barst þessi saga um alla sveitina. Hanna Margrét Pétursdóttir, 4. bekk

Fjölskylduhorn

Fjölskylduhornið hóf aftur göngu sína í september í 3. bekk. Það er verkefni sem foreldrar og börn undirbúa saman heima. Börnin kynna síðan verkefni sín í heimakrök í bekkjarstofu ásamt foreldri. Nú hafa bæði Gunnlaugur Jón og Sóllilja Björt ásamt foreldrum sínum verið með skemmtilega og fræðandi dagskrá fyrir bekkjarsystkini sín.

Spakmæli mánaðarins:
Gott fordæmi dugar betur en þúsund röksemdir.